

اسرائیل در سالگرد تجاوز به غزه باز هم کشتار کرد

چه کسی می تواند باور کند که تصادفی ست؟ صبح شنبه ۲۶ دسامبر، در آستانه نخستین سالگرد یورش مرگبار علیه غزه، اسرائیل شش فلسطینی را به قتل رساند. سه تای اول عبارتند از: بشیر سلیمان موسی، محمود جمعه ابراهیم و هانی سالم ابوغزال در حالی که هیچ سلاحی با خود نداشتند در روستای بیت حانون در نزدیکی «مرز» اسرائیل هدف خمپاره ای اسرائیلی قرار گرفتند و کشته شدند و سه تن دیگر: غسان ابوشیخ، رائد زرقی و عنان زریق اعضای گروه الاقصی بودند که به رغم بخشوده شدن قربانی «اعدام های هدفمند» قرار گرفته پیش چشم خانواده شان در نابلس (ساحل غربی) کشته شدند. خانواده آنها می گویند اسرائیلی ها می توانستند آنها را دستگیر کنند ولی آنها را به گلوله بستند [آخر اسرائیل «نتها دموکراسی» خاورمیانه است و خیلی متمدن است و مجازات اعدام هم ندارد بنابراین حتی نصف شب در خانه ها را می شکند و افراد را تیرباران می کند!]

ایالات متحده از اسرائیل توضیح خواسته و از اینکه مأمورین اسرائیلی بدون اطلاع «مقامات فلسطینی» وارد مناطق آنان شده اند ابراز تعجب و نگرانی کرده است. [توجه کنید به میزان استقلالی که اسرائیل برای تشکیلات خودمختار فلسطین قائل است که هر وقت خواست در خانه ها را می زند یا می شکند و وارد می شود برای بازجویی، دستگیری یا قتل]

در واقع، این قتل ها که با خونسردی و با زیرپا گذاردن قوانین بین المللی انجام شده تأییدی ست بر گزارش کمیسیون حقوق بشر ملل متحد به ریاست گلد استون که صریحاً گفته بود: «اسرائیل به منظور تحمیل قوانین خود بر فلسطینی ها هیچ تردیدی به خود راه نمی دهد که به «جنایات جنگی و ضد بشری» دست بزند».

قاضی گلد استون فرستاده ملل متحد برای بررسی وضعیت حقوق بشر در غزه پس از تجاوز اسرائیل در سال گذشته خود یهودی تبار و حتی صهیونیست است، با وجود این، گزارش تکان دهنده ای نوشت که اسرائیل را صریحاً به ارتکاب جنایات جنگی متهم کرد [و البته برای اینکه «عدالت و ابژکتیو بودن و بی طرفی» هم رعایت شود طرف فلسطینی یعنی حماس را هم به جنایت جنگی متهم نمود هرچند تناسبی بین دو طرف که یکی اشغالگر و دیگری اشغال شده است وجود نداشته باشد]. این گزارش کم نظیر را کمیسیون حقوق بشر و نیز مجمع عمومی ملل متحد تأیید و تصویب کردند (البته بدون مشارکت فرانسه در رأی دادن)، اما اسرائیل، معاف از هر مجازاتی، همچنان به اشغال، مستعمره سازی و کشتار فلسطینی ها ادامه می دهد. همچنین به رغم اینکه شورای وزیران امور خارجه اروپا در قبال سیاست اسرائیل سخنان قاطعانه ای گفته اند، اما نتانیاهو نخست وزیر اسرائیل کوچکترین اعتنایی بدان ندارد.

برخی می گویند با بسیج مردمی در اروپا و آمریکا برای وادار کردن دولتهایشان جهت فشار آوردن بر اسرائیل، می توان آن را مجبور کرد حقوق ملی فلسطینی ها را به رسمیت بشناسد؛ اما مصالح دول غربی و اسرائیل چنان ماهیت واحدی دارد و در هم تنیده است که فشار آوردن بر اسرائیل دور از تصور به نظر می رسد. شاهدش احتمالاً تلاش اوپاما در این زمینه باشد که ناگزیر شد عملاً از آن دست بردارد، تلاشی که هدفش قیل از هر چیز حفظ منافع آمریکا ست نه حمایت از فلسطینی ها که مثل همه ملت ها و آدم های ضعیف «مرغ عروسی و عزا» هستند.

راهپیمایی و کاروان کمک انترناسیونالیستی

در همبستگی با مردم مقاوم غزه

«غزه را آزاد کنید
محاصره را لغو کنید
اسرائیل را معاف از مجازات ندانید»

بیش از ۱۳۰۰ شهروند از ۴۸ کشور جهان از تاریخ ۲۷ دسامبر در راهپیمایی به سوی غزه شرکت دارند تا بر ضرورت لغو محاصره غیر انسانی و مرگباری پافشاری کنند که زمامداران اسرائیل بدون هیچ ترسی از مجازات بر یک و نیم میلیون فلسطینی تحمیل کرده اند. صدها تن از فرانسه و دیگر کشورهای اروپایی در این کاروان هستند که به فراخوان اتحاد سازمان های ملی برای صلحی عادلانه بین اسرائیل و فلسطین و نیز فراخوان کمیته های هماهنگی اروپایی در حمایت از فلسطین پاسخ مثبت داده اند.

یک سال از تهاجم مرگبار اسرائیل علیه مردم نوار غزه می گذرد. باران بمب علیه جمعیت انبوه این منطقه جغرافیایی کوچک [۳۶۰ کیلومتر مربع با یک و نیم میلیون جمعیت یعنی بیشترین تراکم دموگرافیک در جهان] باعث قتل ۱۴۰۰ فلسطینی - و ۱۳ اسرائیلی - و ویرانی صدها خانه و مغازه و کارگاه و زیربناهای شهری به ویژه بیمارستان ها و مدارس شد، مزارع و منابع آب با خاک یکسان گشت و هزاران نفر زخمی شدند.

یک سال بعد، شورای حقوق بشر ملل متحد (به رغم عدم مشارکت فرانسه در رأی دادن) و مجمع عمومی ملل متحد (باز به رغم عدم مشارکت فرانسه) گزارش قاضی گلد استون را تصویب کردند و بر جنایات جنگی و احتمالاً جنایات ضد بشری تأکید ورزیدند و در این باب توصیه هایی کردند. کسانی که در راهپیمایی حمایت از غزه شرکت دارند و صدها هزار شهروند همداستان با آنان در سراسر جهان، خواستار آن اند که به معافیت اسرائیل از مجازات خاتمه داده شود و محاصره غزه توسط اسرائیل که همچنان مردم را آزار می دهد پایان یابد.

در اثر این محاصره که چندین سال است ادامه دارد و مدام سخت تر شده ۸۵ درصد از مردم غزه به کمکهای بین المللی وابسته شده اند. اسرائیل از ورود کلیه مصالح ساختمانی که بازسازی خانه ها و تأسیسات ویران شده را امکان پذیر سازد جلوگیری می کند و آنان که خانه و سرپناه خویش را از دست داده اند ناگزیرند که در زمستان هم زیر چادر بسر برند. طی یک سال، تنها ۴۱ کامیون حامل مصالح ساختمانی توانسته وارد غزه شود، حال آنکه به صدها کامیون نیاز بوده است. آب و برق و گاز کم است و کفاف نیازها را نمی دهد همین طور است مواد غذایی و دارو، همچنین کفش کودکان که زمامداران اسرائیل اجازه ورود آن به غزه نمی دهند یا لباس. تنها از طریق تونل های مخفی که بین نوار غزه و خاک مصر حفر شده بخشی از مواد حیاتی وارد می شود آنها هم به جان کسانی که از این تونل ها عبور می کنند و گاه با بمباران آنها زنده زیر خاک دفن می گردند. دولت مصر نه تنها در همدستی با اسرائیل و آمریکا، در محاصره غزه شریک است، بلکه انکار نمی کند که مشغول ساختن دیواری پولادین بین غزه و مصر است تا از ساختن تونل ها جلوگیری کند و مانع عبور محصولات ضروری زندگی از تونل ها گردد. و باز همین دولت مصر است که اخیراً نشان داده قصد دارد از عبور کاروان همبستگی با غزه جلوگیری کند. کاروان هم اکنون بر ضرورت لغو چنین تصمیمی پافشاری می کند. امروز غزه نه تنها یک زندان بزرگ، بلکه زندان گرسنگی هم هست، اما زندانی که مقاومت می کند و شهروندان جهان مصمم اند به همبستگی با مردم آن بشتابند

وقت آن رسیده که به این محاصره طاقت فرسا پایان داده شود. اتحادیه اروپا اخیراً بیانییه ای صادر کرده و در آن خواستار لغو محاصره شده است؛ اما دول اروپا و آمریکا به رغم سخنانی گهگاه از این دست، جرأت اجرای تصمیمات خود را در این مورد ندارند.

اسرائیل و منافع آن، طمع ورزی ها و توسعه طلبی های آن فراتر از قوانین بین المللی ست. در این باره توضیحاتی را در دو مقاله زیر می توانید ملاحظه کنید:

<http://www.peykarandeesh.org/felestin/Lobby-or-Mekanisem.html>

<http://www.peykarandeesh.org/felestin/Elam-e-Esteghlal-az-Israel.html>

خانمی ۸۵ ساله، از نجات یافتگان اردوگاههای مرگ نازیها و اعتصاب غذای وی در حمایت از مردم غزه

قاهره - خبرگزاری فرانسه AFP

خانمی ۸۵ ساله از نجات یافتگان اردوگاه های مرگ هیتلری و طبعاً یهودی تبار جزء گروه مادر بزرگ هایی ست که روز دوشنبه ۲۸ دسامبر در قاهره دست به اعتصاب غذا زده اند تا مراتب اعتراض خود را به دولت مصر اعلام کنند که از عبور کاروان همبستگی با غزه جلوگیری می نماید.

خانم هدی اپستاین (Hedy Epstein) فعال اجتماعی آمریکایی و دیگر مادر بزرگ هایی که در راهپیمایی آزادی غزه شرکت دارند، امروز ۲۸ دسامبر از ساعت ۱۰ صبح (به وقت گرینویچ) دست به اعتصاب غذا زده اند.

خانم اپستاین در حالی که روی صندلی چرخدار نشسته و صدها تن از معترضین مانند او در بیرون ساختمان ملل متحد در قاهره وی را در میان گرفته بودند به خبرگزاری فرانسه گفت: «من هرگز به چنین کاری دست نزده ام و نمی دانم که واکنش بدنم چه خواهد بود ولی این کار را می کنم هرچه می خواهد بشود!»

مقامات مصری گفته بودند که به هیچ یک از ۱۳۰۰ معترضی که از ۴۲ کشور به مصر آمده اند تا در راهپیمایی به سوی نوار غزه شرکت کنند اجازه نخواهد داد که از مرز رفح (شهر مرزی مصر با نوار غزه) که تنها راه ورود به غزه خارج از محدوده اسرائیل است بگذرند.

این مبارزان امیدوارند که روز پنجشنبه (۳۱ دسامبر) خود را به فلسطینی های غزه برسانند تا در سالگرد تهاجم ویرانگر اسرائیل علیه غزه در کنار آنها باشند؛ جنگ و تهاجمی که ۱۴۰۰ تن از فلسطینی ها - و ۱۳ اسرائیلی - در آن کشته شدند.

افسران عالی رتبه مصری و پلیس ضد شورش روز دوشنبه (۲۸ دسامبر) در ساحل نیل که مقر ملل متحد در آنجا ست، مستقر شده بودند. صدها تن از شرکت کنندگان در راهپیمایی آزادی غزه، از ملل متحد می خواهند که بین آنها و مقامات مصری میانجی شود تا بتوانند کاروان خود را به غزه برسانند.

سناتور فیلیپینی، والدن بلو (Walden Bello) خطاب به معترضین گفت: «ما با هم‌آهنگ کننده دائمی ملل متحد در قاهره، جیمس رولی (James Rawley) ملاقات کرده ایم و منتظر پاسخ هستیم». و افزود: «تا هروقت لازم باشد منتظر خواهیم ماند».

معترضین تی شرت هایی پوشیده بودند که روی آن این عبارات نوشته شده بود: «گستاخی جنایت های جنگی» و «ما ساکت نخواهیم ماند» و پرچم بزرگی از فلسطین برافراشته بودند در حالی که جمعی دیگر با آواز و رقص و فریاد به زبان های مختلف شعار می دادند: «غزه آزاد باید گردد».

یک مأمور امنیتی به خبرگزاری فرانسه گفته است که «مصر نیروهای امنیتی خود را در طول ۳۸۰ کیلومتر تا مرز رفح (غزه) تقویت کرده و دهها پست مراقبت و کنترل برپا نموده است. این اقدامات از این لحاظ تشدید شده تا نگذارند مبارزان شرکت کننده در «راهپیمایی آزادی غزه» در بین راه دست به تظاهرات بزنند».

این مبارزان به خبرگزاری فرانسه گفتند «مقامات مصری ۵ اتوبوس حامل ۲۰۰ فعال فرانسوی را به بندر العریش برگردانده اند».

سازمان دهندگان یک کاروان جداگانه کمک به نام «زنده باد فلسطین (Viva Palestine) که تحت مسؤلیت جرج گالووی (George Galloway) نماینده پارلمان در مصر حرکت کرده گفتند که این کاروان پس از پنج روز معطلی در بندر اردنی عقبه، روز دوشنبه به سوریه خواهد رفت تا از آنجا به مصر برود.

ترکیه روز شنبه هیأتی به مصر فرستاد تا نزد مقامات مصری میانجی گری کرده آنها را قانع کند تا اجازه دهند کاروان «زنده باد فلسطین» با عبور از دریای سرخ و بندر ثویبع (که مستقیم ترین راه است) خود را به غزه برساند ولی مصر پافشاری کرده که کاروان تنها از طریق العریش یعنی ساحل مدیترانه ای مصر می تواند عبور کند.

دست کم ۳۰۰ فرانسوی که در راهپیمایی «آزادی غزه» شرکت دارند یکشنبه شب را در چادر جلوی سفارت خودشان در قاهره به صبح رساندند و یکی از شاهراه های پایتخت مصر را به صورت توقفگاه درآوردند، چون پلیس ضد شورش دور آنها نرده های ضخیم پلاستیکی کشیده بود.

سخنگوی وزارت خارجهء مصر حسام زکی معترضین فرانسوی را متهم به دروغگویی کرد که می کوشند مصر را در مخصه بیندازند. خبرگزاری مصری «منا» از قول وی نقل کرده است: «فرانسوی ها ادعا می کنند که حامل کمک برای فلسطینی های غزه هستند که دروغ است. آنها در واقع می خواهند با حادثه آفرینی در رسانه های گروهی، دولت مصر را تحت فشار و مخصه بگذارند». برگزارکنندگان راهپیمایی گفتند که روز یکشنبه پلیس مصر ۳۸ تن از شرکت کنندگان بین المللی را در شهر العریش (در شبه جزیره سینا) موقتاً بازداشت کرد و همان روز یکشنبه، پلیس ۲۰۰ تن از معترضین انترناسیونالیست را از اجاره کردن قایق روی نیل مانع شد مبادا به بزرگداشت کسانی بپردازند که در جنگ غزه کشته شده اند! سران رژیم های عرب نیز مانند جمهوری اسلامی جز به زیان مردم مبارز فلسطین قدم برداشته اند. همه کوشیده اند از آن به سود خویش بدوشند. و از آن به دروغ سند مبارزهء ضد امپریالیستی و گواهی حسن اخلاق بجویند. ملاحظه می کنید که فلسطینی ها برای احقاق حقوق انسانی شان چقدر تنها هستند ولی ۶۰ سال است می رزمند. اسرائیل مثل همیشه، هم از پشتیبانی امپریالیسم و سرمایه داری جهانی برخوردار است و هم از حمایت وقیحانهء ارتجاع عرب. تنها مردمان ستمدیده و آگاه جهانی هستند که با فلسطینی ها در عمل نیز - چنانکه در این کاروان ها می بینیم - حمایت می کنند. سرانجام پاسخ سرکوب ها از همین مقاومت و همبستگی انترناسیونالیستی برخواهد خاست.

(تنظیم برای اندیشه و پیکار ۲۹ دسامبر ۲۰۰۹)

با استفاده از سایت های زیر:

<http://www.google.com/hostednews/afp/article/ALeqM5juepzZ-b0wLkYbpEJGjIY1QhsE2g>

<http://europaestine.com/MarchePourGaza>

www.france-palestine.org